

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

av den 9 november 1995

i mål C-479/93 (begäran om förhandsavgörande från Pretura circondariale di Vicenza): Andrea Francovich mot Italienska republiken⁽¹⁾

(Socialpolitik — Skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens — Direktiv 80/987/EEG — Tillämpningsområde — Arbetstagare vars arbetsgivare inte omfattas av något förfarande för att kollektivt tillgodose borgenärernas fordringar)

(96/C 31/01)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-479/93, angående en begäran enligt artikel 177 i EEG-fördraget, från Pretura circondariale di Vicenza (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Andrea Francovich och Italienska republiken, angående tolkningen och giltigheten av artikel 2 i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens (EGT nr L 283, s. 23), har domstolen, sammansatt av G. C. Rodríguez Iglesias, ordförande, C. N. Kakouris, J.-P. Puissochet och G. Hirsch, avdelningsordförande, samt G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann (referent), P. Jann och H. Ragnemalm, domare, med G. Cosmas som generaladvokat och D. Lousterman-Hubeau, avdelningsdirektör, som justitiesekreterare, den 9 november 1995 avkunnat en dom med följande domslut:

1. Rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens skall tolkas så, att det är tillämpligt på alla arbetstagare — med undantag för de i bilagan upptagna kategorierna — vars arbetsgivare, enligt den nationella rätt som dessa

lyder under, kan bli föremål för ett förfarande som innebär att deras tillgångar tas i anspråk för att kollektivt tillgodose borgenärernas fordringar.

2. Vid prövningen av det ovan nämnda direktivet — i den utsträckning det enbart skyddar arbetstagare som är knutna till sådana arbetsgivare som omfattas av förfaranden som innebär att deras tillgångar tas i anspråk för att kollektivt tillgodose borgenärernas intressen — har inte framkommit någon omständighet som är av sådan beskaffenhet att direktivets giltighet med hänsyn till likabehandlingsprincipen kan ifrågasättas.

⁽¹⁾ EGT nr C 43, 12.2.1994.

DOMSTOLENS DOM

av den 14 november 1995

i mål C-484/93 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État du Luxembourg): Peter Svensson och Lena Gustavsson mot Ministre du Logement et de l'Urbanisme⁽¹⁾

(Fri rörlighet för kapital — Frihet att tillhandahålla tjänster — Räntebidrag för bygglån — Lån upptaget i ett kreditinstitut som inte har tillstånd att bedriva verksamhet i den medlemsstat som skall bevilja bidraget)

(96/C 31/02)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-484/93, angående en begäran enligt artikel 177 i EEG-fördraget från Conseil d'État du Luxembourg att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiggjorda målet mellan Peter Svensson samt Lena Gustavsson och Ministre du Logement et de l'Urbanisme, angående tolkningen av artiklarna 67 och 71 i EG-fördraget, har domstolen,

sammansatt av G. C. Rodríguez Iglesias, ordförande, D. A. O. Edward och G. Hirsch, avdelningsordförande, samt G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida (referent), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm och L. Sevón, domare, med M. B. Elmer som generaladvokat och avdelningsdirektör D. Louterman-Hubeau som justitiesekreterare, den 14 november 1995 avkunnat följande dom:

Artiklarna 59 och 67 i EG-fördraget utgör hinder för en medlemsstat att som villkor för beviljande av en social förmån i form av bostadsbidrag, närmare bestämt ett räntebidrag, kräva att de lån som skall finansiera uppförandet, förvärvet eller förbättringen av den subventionerade bostaden har upptagits i ett kreditinstitut som har tillstånd att bedriva verksamhet i den medlemsstaten, vilket förutsätter att det är etablerat där.

(¹) EGT nr C 43, 12.2.1994.

DOMSTOLENS DOM

av den 16 november 1995

i mål C-244/94 (begäran om förhandsavgörande från Frankrikes Conseil d'État): Fédération française des sociétés d'assurance m.fl. mot Jordbruks- och fiskeministeriet(¹)
(Artikel 85 och följande artiklar i EG-fördraget — Förtagsbegreppet — Organ som anförtrots att administrera ett kompletterande, frivilligt system för social trygghet)

(96/C 31/03)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-244/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget från Frankrikes Conseil d'État att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Fédération française des sociétés d'assurance, Société Paternelle-Vie, Union des assurances de Paris-Vie samt Caisse d'assurance et de prévoyance mutuelle des agriculteurs och Jordbruks- och fiskeministeriet, angående tolkningen av artikel 85 och följande artiklar i EG-fördraget, har domstolen, sammansatt av G. C. Rodríguez Iglesias, ordförande, C. N. Kakouris och D. A. O. Edward, avdelningsordförande samt G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida (referent), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm och L. Sevón, domare, med G. Tesauro som generaladvokat och H. A. Rühl, avdelningsdirektör, som justitiesekreterare, den 16 november 1995 meddelat en dom med följande domslut:

Ett organ som saknar vinstsyfte och som administrerar ett genom lag infört frivilligt pensionsförsäkringssystem, vilket är avsett att komplettera ett obligatoriskt grundsystem och

förvaltas enligt kapitaliseringsprincipen och enligt av lagstiftaren fastställda bestämmelser om bland annat anslutningsvillkor, avgifter och förmåner, är ett företag enligt artikel 85 och följande artiklar i EG-fördraget.

(¹) EGT nr C 304, 29.10.1994.

DOMSTOLENS DOM

av den 22 november 1995

i mål C-443/93 (begäran om förhandsavgörande från Elegiko Synedrio): Ioannis Vougioukas mot Idryma Koinonikon Asfalisseon (IKA)(¹)

(Tolkningen och giltigheten av artikel 4.4 i förordning (EEG) nr 1408/71 och tolkningen av artiklarna 48 och 51 i fördraget — Särskilda system för statligt anställda — Yrkesverksamhet utövad av en grekisk läkare vid ett tyskt sjukhus)

(96/C 31/04)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-443/93, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Elegktiko Synedrio (Grekland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiggjorda målet mellan Ioannis Vougioukas och Idryma Koinonikon Asfalisseon (IKA), angående tolkningen och giltigheten av artikel 4.4 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT nr L 230, s. 6), har domstolen, sammansatt av G. C. Rodríguez Iglesias, ordförande, C. N. Kakouris, D. A. O. Edward och G. Hirsch, avdelningsordförande, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann (referent), P. Jann, H. Ragnemalm och L. Sevón, domare, med D. Ruiz-Jarabo Colomer som generaladvokat och L. Hewlett, byrådirektör, som justitiesekreterare, den 22 november 1995 avkunnat en dom med följande domslut:

1. Begreppet "statligt anställda" i artikel 4.4 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983, hänför sig inte endast till statligt anställda på vilka undantaget i artikel 48.4 i fördraget är tillämpligt, såsom denna har tolkats av domstolen, utan till alla statligt anställda och personer som behandlas som sådana.